

NUH SÛRESİ NUH ALEYHİSSELAM VE KAVMİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emma ba'd:

Allahu Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'inin 29. cüzünde, Nuh sûresinde şöyle buyuruyor:

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ

أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿1﴾ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿2﴾ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

﴿3﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿4﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا

وَنَهَارًا ﴿5﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿6﴾ وَإِنِّي

كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
﴿7﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿8﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَاسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿9﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿10﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
﴿11﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿12﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ
وَقَارًا ﴿13﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿14﴾ أَلَمْ تَرَوْا
كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿15﴾ وَجَعَلَ
الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿16﴾ وَاللَّهُ
أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿17﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا
وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿18﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ
بَسَاطًا ﴿19﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿20﴾ قَالَ
نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿21﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿22﴾

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا
 وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿23﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا
 وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿24﴾ مِمَّا خَطَبَاتِهِمْ
 أُغْرِقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْصَارًا ﴿25﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ
 الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿26﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ
 وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿27﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي
 وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 1 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿28﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Inna erselna nûhan ila kavmihi en enzir kavmeke min-kabli en ye'tiyehum azâbün elîmün. Kale: Yâ kavmi innî leküm nezîrun mübînün. Eni'büdu'l-lahe ve't-tekûhu ve etiûn. Yağfir leküm min- zünûbikum ve yuahhirküm ilâ ecelin müsemmen inne ecele'llâhi izâ câe lâ yuahharü lev küntüm ta'lemün.

¹ 71/ Nuh, 1-2.

“Ben, alemlerin Rabbi, *azîmüşşân*, Allahu *tebâreke ve teâlâ*, Nuh *aleyhisselam*’ı kavmine Peygamber olarak gönderdim.” *En enzir kavmeke*. “Kavmini uyar, onları korkut, inzar eyle, diye.” -İman etmezlerse başlarına gelecek felaketleri onlara tembih eyle, diye.- *Min kabli en ye’tiyehüm azâbün elîm*. “Başlarına feci, elim bir azap gelmeden evvel onları uyar, inzar eyle, ihtar eyle, ihbar eyle, haberdar eyle ki imana gelsinler; azaba uğramasınlar.”

Allahu Teâlâ hazretlerinin gönderdiği ulu’l-azm, ulu Peygamberlerden birisi Nuh *aleyhisselam*’dır. Bu vazifeyi Peygamber olduktan sonra aldı.

Kâle: Yâ kavmi innî leküm nezîrün mu-bînün. “-Nuh *aleyhisselam*- Ben hiç şüphe yok ki size açık bir uyarıcıyım, nezirim. İman ederseniz ne âlâ! Etmezseniz ne fena! Başınıza ne felaketler gelebilir, onları ihtar eden bir haberciyim, Allah’ın gönderdiği vazifeli bir kuluyum, Peygamberiyim, dedi.” *Eni’büdu’llah*. “Size inzar ediyorum, ihbar ediyorum, ihtar ediyorum, sizi ikaz ediyorum ki Allah’a ibadet edin! Kulluğu ona yapın,

Allah'tan gayrıya tapınmayın!" *Ve't-tekûhu*.
"Allah'tan sakının, çekinin." Çünkü Allahu
Teâlâ hazretleri *azîzü zü'n-tikâm*'dır. "İzzet
sahibidir, intikam alır." Zalimleri kahreder,
kâfirleri cezalandırır, mahveder." *Ve etîün*.
"Ve bana itaat eyleyin, -dedi.-"

Çünkü kavmi çeşitli putlara tapıyorlardı.
Çeşitli isimlerdeki, çeşitli şekillerdeki putlara
tapıyorlardı. Allahu Teâlâ hazretlerinin en
sevmediği, affetmediği, en kızdığı iş, kendi-
sinden gayrıya ibadet edilmesidir. Kendisinin
varlığının, birliğinin akli olan her insan tara-
fından bilinebilmesi, bulunabilmesi lazım.

a. **Aklı Olan Her İnsan Allah'ı Bulabilmeli- dir**

Dağın başında da olsa, ormanda da olsa,
bir deniz kazasında sahile çıkmış, tek adada
yalnız başına yaşayarak büyümüş, hiç kimse-
den haber almamış bir insan bile olsa, Al-
lah'ın varlığını ve bir olduğunu anlamak onun
vazifesidir. Her insan imana gelmekle mükel-
leftir. Putlara tapmamalıdır. Puta taparsa
Allah affetmez. Her suçu bağışlayabilir, her
günahı affedebilir, her kulu mağfiret edebilir;
kâfirleri, müşrikleri mağfiret etmez! Çünkü

küfrü, müşrikliđi affedilir bir suç değil, tahammül edilir bir suç değil.

Yağfir leküm min-zünübiküm. “Eđer bana itaat ederseniz, Allah’tan korkarsanız, takvâ ehli olursanız, Allah’a ibadet ederseniz, Allahu Teâlâ hazretleri sizin geçmiş, řu ana kadar işlemiş olduğunuz günahları bağışlar.” *Ve yuahhirküm ila ecelin musemmâ.* “Sizi belirli bir müddete kadar yaşatır.” -Dünya üzerinde size yaşam hakkı verir, fırsat verir, ömür verir, imkân verir.- *Inne ecela’llâhi iza câe lâ yuahher.* “Ama bu müddet bitti mi, Allah’ın verdiği mühlet bitti mi, zaman bitti mi, hayat bitti mi, devir bitti mi, işin sonu geldi mi o tehire uğramaz.” *Lev küntüm ta’lemüne.* “Keşke bu hakikati bilmiş olsaydınız, anlayabilmiş olsaydınız, dedi.”

Fakat dinlemediler, kabul etmediler, inanmadılar, karşı çıktılar, putlarını bırakmadılar, alay ettiler, Nuh *aleyhisselam*’ı inkâr ettiler, tekzib ettiler, üzdüler. Uzun mücadelelerden sonra güzel bir sonuca ulaşamayınca Nuh *aleyhisselam* elini açtı, dua etti:

Kale: "Dedi ki." Rabbi, innî deavtû kavmî leylen ve nehârâ.² "Yâ Rabbi! Ben senin emrin üzere, kavmimi gece gündüz hak yola çağırırım, davet ettim." Felem yezidhüm duâî illâ firâren.³ "Ama benim onları senin yoluna, çağırmam onlara olumlu tesir yapmadı. Firarlarını arttırdı. Firarlarını arttırmaktan başka bir işe yaramadı. Çağırıldıkça geri çektiler, kasıldılar, inat ettiler, firar ettiler, döndüler, kabul etmediler."

Ve innî küllema deavtühüm li-tağfire lehüm. "Sen onları bağışlayasın, günahlarını affedesin, günahlardan kurtulalar, yanlış inançlardan kurtulsunlar diye ben onları her çağırıldıkça." Cealû esâbiahum fî âzânihim. "‘Bak işte! Seni dinlemiyoruz!’ gibilerden parmaklarını kulaklarına tıkadılar, dinlemediler." Ve’s-tağşev siyâbehüm ve esarrû ve’s-tekberû istikbârâ.⁴ "Elbiselerini sürüdüler, ısrar ettiler. Hakkı kabul etmemekte burun büyüklüğü yaptılar, direttiler, muazzam bir kibirlenmeyle kibirlendiler, kabul etmediler."

² 71/ Nuh, 5.

³ 71/ Nuh, 6.

⁴ 71/ Nuh, 7.

*Sümme innî deavtühüm cihârâ.*⁵ “Ben yine durmadım, yılmadım yâ Rabbi! Onları aşikare çağırdım.” *Sümme innî a’lentü lehüm ve esrertü lehüm isrârâ.*⁶ “Cehren onları davet ettiğim gibi bazen de tek tek, aleni olarak bazen de gizli gizli onları çağırdım durdum.”

Nuh *aleyhisselam* kavmi arasında dokuz yüz elli sene yaşadı. Uzun ömür yaşadı, bizim bildiğimiz mutat mühlet gibi, seksen yıl, yüz yıl yaşamadı. Çok yaşadı. Kavmini doğru yola çekmek için çok uğraştı.

*Fe-kultü istağfirû rabbeküm innehû kâne ğaffârâ.*⁷ “Ey kavmim! Allah’a tevbe edin! İstiğfar eyleyin! Rabbinize yönelin! Ondan afv u mağfiret dileyin. Çünkü O, günahları çok mağfiret edicidir, affedicidir. Ne kadar günah işleseniz Allahu Teâlâ hazretleri yine mağfiret eder, günahlarınızı bağışlar. Siz dönünce, pişman olunca, tevbe edince, hatanızı anlayınca bağışlar. Tevbe edin! İstiğfar eyleyin ey kavmim, dedim.”

⁵ 71/ Nuh, 8.

⁶ 71/ Nuh, 9.

⁷ 71/ Nuh, 10.

*Yürsilu's-semâe aleyküm midrârâ.*⁸ “- Böyle tevbe edip yoluna dönerseniz- Allah gökten sizin üzerinize şakır şakır, bereketli yağmurlar yağdırır. *Ve yümdidküm bi-embvâlin ve benîn.* “Mallarınızı, davarlarınızı, zenginliğinizi çoluk çocuğunuzu çoğaltır.” *Ve yec'al leküm cennâtin ve yec'al leküm enhârâ.*⁹ “Sizin için bahçeler halk eder. Sizi nehirlere sahip kılar.”

Onlara sordum: *Mâ leküm lâ tercûne lillâhi vakârâ.*¹⁰ “Niçin Allahu Teâlâ hazretlerinin rahmetini ummuyorsunuz? Allahu Teâlâ hazretlerinin azametini niye idrak etmiyorsunuz? Onun büyüklüğünü niye kabul etmiyorsunuz? Niye onun azameti, büyüklüğü aklınıza girmiyor, yatmıyor? Allah'a büyüklüğü niye yakıştıramıyorsunuz?”

Çünkü çeşit çeşit putlara tapıyorlar. Hep sine bir makam izafe ediyorlar. Şu şundan daha büyük, şu daha büyük, bu ana tanrı, bu baba tanrı... Saçma sapan inançları var. “Niye Allah'ı layıkıyla takdir etmiyorsunuz?”

⁸ 71/Nuh, 11.

⁹ 71/Nuh, 12.

¹⁰ 71/Nuh, 13.

*Ve kad halekaküm atvârâ.*¹¹ "Ki o sizi türlü türlü merhalelerden geçirerek yaratmıştır."

Bir küçücük tohum idiniz. Ondan sonra anneniz size hamile kaldı. Orada büyüdünüz. Doğdunuz, -çocuktunuz- geliştiniz. Sizi böyle tavır tavır, halden hâle büyüterek, geliştirerek yaratmış olan, yeryüzüne insan cinsini yaratan, yerleştiren Allahu Teâlâ hazretlerinin azametini niçin anlamıyorsunuz?

*E lem tera keyfe halaka'llâhu seb'a semâvâtin tıbâkâ.*¹² "Allahu Teâlâ hazretlerinin şu yedi kat semayı tabaka tabaka nasıl yarattığına bakmıyor musunuz, görmüyor musunuz?" -Şu göğün azametine bakın! Şu fezanın muhteşemliğine bakın!- *Ve ceale'l-kamere fîhinne nâren ve ceale's-şemse sirâcen.*¹³ "Allahu Teâlâ hazretleri bu gökyüzünde bu kadar yıldızların arasında kameri size bir nur kaynağı, mehtap olarak yaratmış; güneşi bir ışık kaynağı, etrafa ışık saçan bir meşale bir kandil gibi yapmış."

¹¹71/Nuh, 14.

¹² 71/Nuh, 15.

¹³ 71/Nuh, 16.

*Vallahu enbetekum mine'l-ardı nebâtâ.*¹⁴

“Sizi yerden biter gibi bitirmiş.” -Topraktan yarattı ama nice tavırlardan geçtikten sonra, nice hilkat merhalelerinden sonra yaratmış olan Allah'ın bu kudretini görmüyor musunuz?- *Sümme yuîdüküm fîhâ.* “Sizi yerden bitiren Allah sonra tekrar sizi yere döndürecek.” -Tekrar gömüleceksiniz, toprak olacaksınız.- *Ve yuhricüküm ihrâcâ.*¹⁵

Ve'l ba'sü ba'de'l-mevti hakkun. “Öldükten sonra dirilmek hak. Oradan yine sizi *ba'sü ba'de'l-mevt* ile diriltecek. Bunları bilin, bunları görün, idrak edin, anlayın!”

*Vallahu cealelekümü'l arda bisâtân.*¹⁶ Allah size yeryüzünü ne güzel bir döşek yapmış, yaymış, bezemiş.” -Halı gibi çimenler, çiçekler, çayırlar, ağaçlar, yeryüzü size bir yaygı gibi.- *Li-teslükû minhâ sübülen ficâcâ.*¹⁷ “Onların o üzerinde, yeryüzünde, geniş yollar edinmişsiniz.”

“Oradan oraya gidiyorsunuz, dolaşıyorsunuz. Şu yerden şu yere, bu yerden bu yere,

¹⁴ 71/ Nuh, 17.

¹⁵ 71/ Nuh, 18.

¹⁶ 71/ Nuh, 19.

¹⁷ 71/ Nuh, 20.

kervanlarla, vasıtalarla.... Bunlardan ibret almıyor musunuz? Çevrenize bakmıyor musunuz? Allah'ın nimetlerini görmüyor musunuz? Allah'ın yarattıklarından varlığını istidlal etmiyor musunuz? Allah'ın azametini, büyüklüğünü anlamıyor musunuz?"

"Yâ Rabbi! Onlara nice nice böyle şeyler söyledim. Kavmimi böyle çeşitli, mantıklı, makul sözlerle, senin dinine gelmeye, senin birliğini kabule çağırdım. Onları küfürden kurtarmak istedim, şirkten çıkarmak istedim; imana getirmek istedim." dedi, hâlini arz etti. Ama onlar dinlemediler, kulaklarını tıkadılar, alay ettiler.

"Elbiselerine büründüler." *Ve's-tağşev siyâbehüm*. Kulaklarını tıkamışlar; bir de demek ki seni görmek de istemiyoruz, diye geniş elbiseleri varsa yüzlerine örtmüşler. İnat ediyorlar, çağırdıkça dinlemiyorlar, dinlediklerini gösterecek tavırlar sergiliyorlar.

Kale Nûhun. "Sonra Nuh *aleyhisselam* dedi ki." *Rabbi innehüm asavnî*. "Yâ Rabbi! Onlar bana itaat etmediler, âsi oldular, isyan ettiler, benim Peygamberliğimi kabul etmediler, karşı çıktılar." *Vettebeû men lem yezid-*

*hü mâlühû ve veledühû illâ hasârâ.*¹⁸ “Malı da çocuğu da kendisine fayda vermeyen, zararını ziyanını arttırmaktan başka bir işe yaramayan kimseye tâbi oldular. Onu dinlediler de beni dinlemediler.”

Demek ki karşısında malı çok insanlar muhalefet etmişler. Zenginler. Çoluk çocuğu, kavmi, kabilesi, etrafı kalabalık, nüfuzlu kimseler. Kabile reisleri vesaire âsi olmuşlar, dinlememişler. Halk onları dinlemiş, Nuh *aleyhisselam*’ı dinlememişler. “Yâ Rabbi! Bana âsi oldular da malı, çocuğu çok olan, ama malının, çocuğunun onlara fayda vermediği, ancak hüsrانlarını arttıracak olan dinsiz kimselere tâbi oldular.” -Her devirde böyle. Her devirde insanoğlunun işi bu.-

*Ve mekerû mekren kübbâren.*¹⁹ “Büyük hileler, büyük tuzaklar, büyük muhalefetler, büyük kulisler yaptılar, ok dolaplar çevirdiler.” *Ve kâlû la tezerunne âliheteküm.* “Ve ahaliye dediler ki; ‘Aman! Sakın ha, eski dinlerinizi, inançlarınızı terk etmeyin, bırakmayın! Putlarınızı terk etmeyin..’” *Ve la te-*

¹⁸ 71/ Nuh, 21.

¹⁹ 71/ Nuh, 22.

*zerünne vedden ve la suvâan ve la yeğûse ve yeûka ve nasren*²⁰. "Vedd, Suva', Yeğûs, Ye'uk ve Nesr'i sakın ha bırakmayın!" dediler. -Putlarının adını sayıyorlar.-

Dinler tarihinin sayfalarını açsak da bu eski kavimlerin hangi putlara taptıklarını, onların heykellerini görsek. Mesela; Etililerin, Sümerliler'in, Asurlular'ın nasıl tanrıları vardı? Nasıl heykellerle onları ifade ediyorlardı? Memeleri göbeğine doğru sarkmış, koca göbekli bir ana tanrıları var, heykellerde görülüyor. Kimisi elinde ışık tutan bir şey, işte bu güneş tanrısı! Kimisi kartal şeklinde, kimisi daha başka şekillerde, arslan şeklinde... Böyle çeşitli tanrıları var. "Aman onları bırakmayın!" dediler.

Tanrıları bir tane de değil. Bir sürü puta tapmışlar. Mısırlılar da öyle. Resimleri var. Onların resimlerini gördük. Kimisi köpek başlı, kimisi kartal, horoz başlı, kimisi timsah kafalı... İnsan gibi vücut çizmişler. Kafa yerinde timsah kafası, kafa yerinde köpek kafası, kafa yerinde horoz kafası... Sümerliler de öyle, Hititliler de öyle. Çeşit çeşit putları

²⁰ 71/ Nuh, 23.

var. Şu ana tanrı, bu ölüm tanrısı, bu bereket tanrısı... Bir şeyler uydurmuşlar. Şeytan yardım ediyor, destekliyor.

Niye bunlara inanıyorlar? Niye kendi elleriyle yaptıkları taşların karşına geçip ondan bir şey istiyorlar? Akıl almaz! Ama şeytan bir şeyle kandırıyor, dalalete düşürüyor. Kavme; “Sakın ha! Putlarınıza sadakat gösterin, onları terk etmeyin! Sakın ha onları bırakmayın!” dediler.

Ve kad edallû kesîran. “Ve halktan çoğunu dalalete düşürdüler, saptırdılar.”

Millet Nuh *aleyhisselam*'ı dinlemedi. O başkanları, kabile reislerini, malı çok olan zenginleri, etrafı kalabalık avanesi, çetesi, kalabalık kuvvetli, kimseleri dinledi. Her devirde böyle oluyor.

b. Emin İnsanın Zayıf , Kuvvetli İnsanın Hain Olması

Hz. Ömer *radıyallahu anh* buyurmuş ki; *İla'llâhi eşkü'd-da'fe'l emîni ve hıyânete'l-kavi.* “Emin güvenilir insanın zayıf olmasından, kuvvetli insanın da hain olmasından, hıyanetliğinden Allah'a dertlenirim, şikâyetlenirim.”

Çok fena! İyi insan zayıf; kötü şeytan, meret, insan kuvvetli. Birçok toplumlarda böyle. Menfaat ilişkileri dolayısıyla çeteleşiyorlar. Tarih boyunca böyle. Çeteler büyüyor, beylikleşiyor, devletleşiyor. Ondan sonra ellerindeki birlikten doğan güce dayalı baskılarla millete istediklerini yaptırıyorlar, doğru söyleyeni de dokuz köyden kovuyorlar, eziyorlar, Peygamber de gelse Peygambere de kafa tutuyorlar, karşı çıkıyorlar, dikleniyorlar. Hele hele Peygamberlere çok diklenmişler. Çünkü onlar Allah'tan emir aldıkları için, dobra dobra hataları söylüyorlar.

Sen misin hatayı söyleyen! En çok onlara kızıyorlar, onları yakmak istiyorlar, onları öldürmek istiyorlar, onları cezalandırmak istiyorlar, onların karşısında bir cephe oluşturuyorlar, onlarla alay ediyorlar, onları itham ediyorlar. “Onu cin çarpmış, bu manyak, bu ihtiyar, bu bunak, bu deli, bu şair, bu kahin...” Neler söylemişler Peygamberlere! Dinlememişler...

Nuh *aleyhisselam* bunlardan böyle şikayetleniyor.

*Ve la tezidi'z-zâlimîne illâ dalâlâ.*²¹ "Yâ Rabbi! Sen de zalimlerin belalarını ver, dalaletlerini daha da arttır. Madem sapıttılar, sapıklıklarını, dalaletlerini arttır, dedi." *Mimmâ hatîâtihim uğrikû fe-udhîlû nâren fe lem yecidû lehüm min dûni'llahi ensârâ.*²² "Nuh *aleyhisselam* el açıp beddua etti. Allah Peygamberinin bedduasına göre, halkın Peygamberi kabul etmemesinden, küfürde, şirkte ısrar ve inat etmesinden dolayı azabı gönderdi."

Nuh *aleyhisselam* kavminin azabı ne? Tufan.

Azabı göndermeden önce Allahu Teâlâ hazretleri Nuh *aleyhisselam'a*, "Bir gemi yap." dedi, vahyetti. Gemi yapmasını buyurdu. Nuh *aleyhisselam* deniz olmayan yerde gemi inşasına başladı. Nuh *aleyhisselam* gemi yapıyor. Millet iyice, "Tamam, bunun akli yerinde değil Burada geminin ne işi var!" dediler.

Millet kendisinin dalaletini anlamıyor; peygamberleri, Allah'ın has kullarını, hatalı

²¹ 71/Nuh, 24.

²² 71/Nuh, 25.

sanıyor. Ve yanından geçerken: “Ne yapıyorsun Nuh? Gemi mi yapıyorsun!” diye dalga geçtiler. *Sahirû minhü*. Nuh *aleyhisselam* ile alay ettiler.

“Yahu gemiyi ne yapacaksın? Kumda mı yüzdüreceksin, bilmem ne mi? Gemi karada!” Böyle şeyler söylediler. Nuh *aleyhisselam* da; “Siz bugün bizimle dalga geçerseniz, alay ederseniz biz de bir gün sizin durumunuzla dalga geçeriz, başınıza bela gelir.” dedi. *În tasharû minnâ fe-innâ nasharü minküm kemâ tasharûn.*²³ “Siz şimdi bizimle dalga geçtiğiniz gibi biz de o zaman size güleriz. Biz de sizi maskaraya alırız, alaya alırız.” dedi. Çünkü Nuh *aleyhisselam* ile alay ediyorlardı.

Sonra tufan başladı. Nuh *aleyhisselam* gemisine bindi. Mü’minleri aldı. Allah’ın emrettiği kişileri, varlıkları aldı. Hatta oğlu karışıda. “Oğlum gel, gemiye sen de bin!” dedi. Oğlu, “Gelme!” “Yavrum çok yağmur yağacak, etrafı seller götürecektir.” dedi.

²³ 11/Hud, 38.

قَالَ سَأُوۡىٓ اِلَىٰ جَبَلٍ يَّعۡصِمُنِي مِنَ الْمَآءِ ۗ قَالَ لَا
عَاصِمَ الْيَوۡمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمۡ وَحَالۡ بَيْنَهُمَا
الْمَوۡجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغۡرَقِيۡنَ

Seâvî ilâ cebeli ya'simunî mine'l-mâ'.

"Çıkarım bir tepenin üstüne, selden korunurum. Tepe beni sellerden korur., dedi." *Kale la âsime'l-jevme min emri'llah.*²⁴ "Bugün Allah'ın bu cezasından, belasından seni koruyacak bir koruyucu yok. Gel oğlum, iman et! Ben senin babanı. Gel buraya!, dedi." "Yok gelmem, dedi."

Derken seller bir geldi. Nuh *aleyhisselam*'ın gözü önünde oğlu sellere kapıldı, boğuldu. Babası boğulduğunu gördü. Yüreği dayanamadı.

"Yâ Rabbi! Bu benim evladım. Senin vaa-din haktır." dedi. "O senin evladın filan değil!" diye Allahu Teâlâ hazretleri vahyetti. "O kâfir!" dedi. İmanlı olmayınca nesep bağının olmayacağını bildirmiş oldu. Oğlu boğuldu gitti. Oğlu bile iman etmemiş!

²⁴ 11/Hud, 43.

Karısı? Karısı Nuh *aleyhisselam* için “bunak” dermiş. İman etmemiş. O da kâfirlerden, o da helâk oldu. Kocasının Peygamberliğini anlayamamış bir kadındı. “İhtiyar işte!” Çünkü olağan şeyi yapmıyor. Herkesin alıştığı, görülmekte olan şeyler yapmıyor. Başka türlü yapınca herkes de yadırgıyor.

Mesela; bizim de giyimimizi yadırgarlar, sarığımızı yadırgarlar. Hatta bizim musafahamızı Türkiye’de yadırgıyorlar. Bizim mahallege, mescitte, namazdan sonra musafaha yapıyoruz. Mahallemizde bir kuyumcu var. “Bırakın şu bid’at işleri!” diyor. Musafahaya “bid’at” diyor, yadırgıyor. Sakal bırakıyorsun, sünnet diye bırakıyorsun. Fakültedeki arkadaşların, hocaların diyor ki; “Nereden çıkardın bu sakalı! Kes şunu! Ne diye sakal bırakıyorsun!”

Kız başını örtüyor. “Bu bir örgüt işi. Bak işte! Hepsi baş örtüyorlar. Demek ki baş örttenler örgütü bu, diyorlar. Binâenaleyh, “Hadi, siyasi takibat! Hadi bakalım polisler koşturun! Kalkanlarınızla saldırın! Coplarınızla vurun! Çünkü bunlar bir örgütün elemanı! Müslüman, mü’minler örgütünün mensubu! Gizli

örgüt kurmaktan vurun copları kafasına! İtekleyin, tıkıştırın, hapse alın, nezarete alın!" Millet yadırgıyor.

"Selamün aleyküm" diyorsun. Başını kaldırıyor, kindar kindar bakıyor. "Günaydın. Bırak şu Arab'ın selamını!" diyor. Uzun giyiyorsun. "Nereden çıkardınız böyle uzun giymeyi. Yaz gününde uzun giyinmeye ne lüzum var?" diyor. Kendisi japone kollu, kısa etekli. "Bu uzun etek de nereden çıktı?" diyor. "Allah Allah! Şuna bak, maskara gibi!" diyor, "Öcü gibi" diyor, "Niye bu başını örtüyor? Niye böyle uzun giyiyor? Niye bol giyiyor?" diyor. Sen niye kısa giyiyorsun?

Ben bir mühendis arkadaşına: "Cam ne harikulade bir madde değil mi? Hem katı hem de ışık öbür tarafından beri tarafına geçiyor, görünüyor." dedim. Durdu şöyle mühendis; "Ötekilerin şeffaf olmaması da o kadar şaşılacak bir şey!" dedi. Niye bu şeffaf değil? Cam şeffaf da niye bu şeffaf değil? Niye bunun arkasını görmüyoruz? Düşündüm; o da doğru.

Bir düzene alışmışız. O düzenin dışındaki başka şeyi yadırgıyoruz. Mesela Romalılar'ın

bir sayısal sistemi var. Bir; bir çizgi (I). İki; iki çizgi (II). Üç; üç çizgi (III). Dört; bir çizgi, bir 'V' (IV). Beş; bir 'V'. Altı; 'V', sonra bir çizgi (VI). Yedi; 'V' sonra iki çizgi (VII). Sekiz; 'V' [sonra] üç çizgi (VIII). Dokuz; bir çizgi bir 'X' (IX). On; 'X'. On bir; bir 'X' bir çizgi (XI)...

Kaçlı sistem bu? Bir çizgi 'I' var, bir 'V' var bir 'X' var; öyle gidiyor. Beşli gibi bir sistem. Bunda ne hesap yapılır ne toplama yapılır ne çıkarma yapılır ne ilim gider. Roma rakamları.

Arapların ondalık sistemi;
1,2,3,4,5,6,7,8,9,0;
11,12,13,14,15,16,17,19,0. İki... Ondalık sistem; ilmi alıp götüreren bir sistem. Çok güzel bir sistem! Toplarsın, çıkarırsın, çarparsın, bölersin, hesap yaparsın... Romen rakamlarıyla mümkün değil! Bir 1900 bilmem kaç yazacaksın, bir satır harf! Karma karışık bir şey!

Daha kolay sayısal sistemler de buldular. -1-2, 1-2, 1-2- Bilgisayarın sayısal sistemi '1-2 1-2' dir; ondalık değildir. 1-2 1-2; şu var mı yok mu, var mı yok mu, var mı yok mu... Yokları eliyor, varlar kalıyor. O varların içinde bir başka vasıf ortaya koyuyor. O vasıfta olma-

yanları eliyor. Varları seçiyor. O iki elemde, üç elemde hemen aradığını buluyor. O da bir düzen.

Nuh *aleyhisselam*'ın hâlini, hayatını yadırgadılar. Karısı bile yadırgadı, kabul etmedi, oğlu bile mü'min olmadı!

c. Nuh Aleyhisselam'ın Kavminin Tufana Gark Olması

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿25﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ
عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿26﴾ إِنَّكَ إِنْ
تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا
﴿27﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا تَبَارًا ﴿28﴾

Mimma hatîatihim uğrikû. "İşte bu küfürlerinden, hatalı davranışlarından, yanlış tercihlerinden dolayı tufana gark olundular." Nuh *aleyhisselam*'ın kâfir kavmi -gemiye binenler hariç, Allah'ın korudukları hariç- hepsi

tufana gark oldular. O mıntıkalar, o diyarlar, yeryüzü tufana gark oldu. Sonradan kazılardan anlaşılıyor ki sekiz dokuz metre kalınlığında sel milleri çökmüş. Ne muazzam! Ne muazzam sel olmuş, tufan olmuş Görülmemiş bir şey!

Yanlış tercihlerinden dolayı tufana gark oldular. Kâfirliklerinden dolayı cezalandırılmak için sellerde boğuldular. Yetmedi. *Fe-udhîlü'n-nâren.* "Cehenneme de tıkıldılar." - Ölür ölmez tıkılmışlardır, azapları başlamışlardır.- *Fe lem yecidû lehüm min-dûnillâhi ensârâ.*²⁵ "Ve Allah'a karşı, Allah'ın bu kahrını, gazabını kendilerinden engelleyecek hiçbir yardımcı da bulamadılar." -Tapındıkları putlar fayda vermedi. Tanrıları yardıma gelmedi. Âhirette hiç yardımcı bulamadılar. Cehenneme tıkıldılar, azaba uğradılar.-

*Ve kâle Nûhun: Rabbi lâ tezer ale'l-ardî mine'l-kâfirîne deyyârâ.*²⁶ "-Nuh aleyhisselam bedduasının devamında dedi ki- Yâ Rabbi! Yeryüzünde kâfirlerden hiçbir sakın insan, bir evde yerleşmiş kişi bırakma! Kâfirlerin

²⁵ 71/ Nuh, 25.

²⁶ 71/ Nuh, 26.

hepsini yok et.” *İnneke in tezerhüm yudillû ibâdeke*. “Çünkü onları, sağ bırakırsan onlar kullarını yine saptırırlar. Hepsini -onları, o kâfirleri, o azılları, saptıracıları- kahret! Çünkü sağ kalırlarsa yine kâfirliklerine devam ederler. Kullarını dalalete düşürürler, saptırırlar.” *Ve la yelidû illâ fâciren keffârâ*. “Ancak fısk-ı fücur işleyen, kâfir, küfürde çok inatçı evlatlar yetiştirirler. Öylelerini doğururlar. Çocuklarını öyle yetiştirirler.” -Onları kahret! Yeryüzünde onları bırakma! Hiçbir evin içinde öyle kâfir barındırma, onları evle-riyle beraber yok et, dedi.-

Rabbi’ğ-firli. “Yâ Rabbi! Beni mağfiret eyle.” *Ve li vâlideyye*. “Ana babamı mağfiret eyle.” *Ve limen-dehale beytiye mü’minen*. “Ve evime mü’min olarak girenleri.” *Ve li’l-mü’minîne ve’l-mü’minât*. “İman etmiş erkekleri, iman etmiş kadınları mağfiret eyle, dedi.” -Kendisi, ümmeti ve mü’minler için mağfiret talep etti.- *Ve la tezidi’z-zâlimîne illâ tebârâ*. “Zalimlerin de helakini, felaketini arttır.”

Buradaki “Evime mü’min olarak girenler”den maksat; “İbadethanesine, inşa ettiği

mescide girenler" ya da "yaptığı gemiye girenler" diye de tefsirler var.

Allahu Teâlâ hazretleri Nuh *aleyhisselam*'ı ve gemisine binenleri kurtardı, tufan bitti, o gemi Cudi dağına oturdu. Oradan indiler. Dünya üzerinde Nuh *aleyhisselam*'ın o gemisinden inen mü'minler tekrar çoğaldılar, yayıldılar. Böylece Âdem *aleyhisselam*'dan sonra Nuh *aleyhisselam*, insanlık tufana gark olduktan sonra yeniden, adeta insanlığın ikinci bir babası gibi oldu. Onun için ikinci *ebü'l-beşer* gibi bir isimle de anılır. Nesiller ondan sonra yeniden üredi. Ama yeniden yeni üreyen nesillerin de imandan sapanları, şaşırانları, mü'min olanları, kâfir olanları oldu. İş tekerrür edip duruyor.

Allah Peygamber gönderiyor; inananlar inanıyor, inanmayanlar cezalanıyor, helâk oluyor. Allah Peygamber gönderiyor; inananlar oluyor, inanmayanlar oluyor, kâfirler helâk oluyor... Devam edip durdu bu iş. Peygamber Efendimiz'in zamanına geldi.

Kur'ân-ı Kerîm'de bunları mesel olarak anlatılması neden? "Ey insanlar! İbret alın! Tarihte böyle olmuş. Size de böyle olur. Pey-

gamberlere karşı gelmeyin! Peygamberin emrini tutun! Allah'a imana gelin, hak dine girin! Girmezseniz işte eski kavimlerin başlarına gelenler!" diye, ibret alınsın diye bunlar zikrediliyor.

Mehmet Âkif -merhum- diyor ki; "Tarihten insan ibret alırmış. Ne masal şey! Yüz bin senelik kıssa, yarım hisse mi verdi? Bunca bunca ibretlik kıssalar, olaylar anlatıldı, anlatıldı da kıssadan hisse çıkaran, olaydan ibret alan birisi mi çıktı? Tarihten ibret alınırmış... Nerede? Amma masal şey! Kimse ibret almıyor!

"Tarihi tekerrür diye tarif ediyorlar." Tarih tekerrürdür, tekrar edip durur. Aynı olaylar, aynı minval üzere, aynı tarzda... "Biz bu filmi daha önceden görmüştük." dedikleri gibi devam edip duruyor. "Tarih tekerrürdür." diyorlar. İbret alınsaydı hiç tekerrür eder miydi? Hata anlaşılıysaydı, yapılmısaydı hatasız olurdu, tekerrür etmezdi. Tarih tekerrür ediyorsa demek ki insanlar ibret almıyor!

"İnsan tarihten ibret alırmış, ne masal şey!" diyor. Anlatıyorsun, anlatıyorsun, anla-

tıyorsun... Arapların bir atasözü vardır. *Kellim kellim*. *Kellim* demek "kelâm söyle, konuş, konuş..." *Kellim kellim la yenfa'*. "Konuş, konuş, fayda vermez."

Babası oğlunu karşısına almış. "Evladım uslu dur! Yaramazlık yapma, haylazlık yapma, edepsizlik yapma, içki içme, kumar oynama..." Nasihat ediyor. "Yahu baba, senin sakalın konuşurken öyle bir acayip oynuyor ki..." diyor. Sakalının oynayışına takmış kafayı, sözlerinin mânası hiç kulağına girmiyor. Bir kulağından giriyor, ötekisinden çıkıyor. "Senin sakalın keçi sakalı gibi oynuyor." demiş. İbret almıyor.

Neden ibret almıyor? Sözler niye tesir etmiyor? Kur'ân-ı Kerîm hidayetken, Peygamber Efendimiz Allah'ın hak Resûlü iken insanlar niye ibret almıyor?

d. Hidayet Her Kula Nasip Olmaz

Muhterem kardeşlerim!

Hidayet Allah'ın çok büyük nimeti! Herkese vermiyor. Var mı bir diyeceğin! Vermiyor. Edepsiz vermiyor. "Seni terbiyesiz, küstah, edepsiz, kâfir, zındık, melun, mendebur!

Vermiyorum sana hidayeti!" diyor. Peygamber anlatıyor, anlatıyor ötekisi gözyaşlarıyla imana geliyor; o gelmiyor.

Neden? Allah onun yolunu kesti, engelledi. Edepsizliğinden dolayı iman cevherini, mücevherini, hidayet güneşini ona vermiyor. Hidayet nimetini vermiyor. Çünkü hidayet nimetini verdi mi cennete girecek. Hidayet üzere olan nereye girecek? Cennete girecek. Cennetine sokmuyor. Vizeyi verip de oraya sokmuyor işte. Vermiyor. "Sen terbiyesizsin, sen küstahsın, layık değilsin!" diye vermiyor, ondan. Söylüyorsun, söylüyorsun... "Haklısın ama şuram inanmıyor!" diyor. "Çok doğru söylüyorsun yeğenim!" demiş. Kendisine nasihat eden hakim yeğenine -başhakim- "Ben de istiyorum ama şuram bir türlü inanmıyor!" demiş. İnanmaz tabi! Kalbin taşlaştı, katılaştı. Allah açmıyor. İnsanın gönlünü İslâm'a açan, gönlüne ferahlık veren, kalbine nur veren Allah! Allah'a güzel kulluk etmek lazım. Allah'a karşı edepsizlik eden mahrum kalır. Edep, kazandırır; edepsizlik mahrum kılar. Almanın birisi -fabrika müdürü- kendi işçilerinden birisine, zar zor bir izin vermiş. "Ben ağustos ayında izin istiyorum."

“Olmaz! Tam sana çok ihtiyacımız olduğu zamanda izin veremem.” “O vakitte izin almak zorundayım!” “İki ay sonra git. Őu imalatımız bitsin, sipariŐleri verelim.” “Yok, illa o zamanda gitmek lazım.” “Vermiyorum!” “Vermesen de yine gideceğim. İstifa edeceğim.” “Ama istifa edersen haklarından mahrum olursun!” “Mahrum olsam da gideceğim!” “Nedir bu inadın? Niye illa o vakitte gitmek istiyorsun? Sebep ne söyle bakayım, ne var?” “Ben müslümanım. Hac mevsimi o zamanda. O vakit geçti mi hac yapılmaz. İlla o tarihte gitmem lazım.” “İbadet, yani hac. Pekala, o zaman müsaade ediyorum.” O zaman razı olmuş. Adam hazırlanmış. Patron da kendisine anlayış gösterdi, izni istediği tarihte, hacca gidebilecek gibi, verdi. Tam ayrılırken “Çok teşekkür ederim. Allah’a ısmarladık. *Auf wiedersehen*, Almanlar öyle diyor. *Danke schön, auf wiedersehen*, “Çok teşekkür ederim. Allah’a ısmarladık.” demek. *See you again*²⁷ gibi. “Peki güle güle git. Muhammed’e benden selam söyle.” demiş.

²⁷ İngilizcede “görüşmek üzere” demek.

Bu hacca gitmiş, vazifelerini yapmış. Medine-yi Münevvere'ye gelmiş, Peygamber Efendimiz'in türbesini ziyaret etmiş. Türbenin önünde durmuş, gözlerini kapatmış, *salât ü selâm* getirmiş. Fabrika müdürünün selam gönderdiği aklına gelmiş. Demiş ki; "Yâ Resûlallah! Kâfirin selamını tebliğ etmek doğru mudur değil midir bilmiyorum ama bizim fabrikanın müdürü sana selam söyledi. Ben de selam mühimdir, tebliğ etmek lazımdır diye arzu ediyorum." diye, duasında, Hans'ın selamını Peygamber Efendimiz'e tebliğ etmiş. Kendisiyle Türkiye'de görüştük. "Hocam vallahi daha Türkiye'deyken, Almanya'ya gitmeden, Hans'ın müslüman olduğu haberi geldi." diyor. "Daha hacdan dönemedim, Almanya'ya varamadım, Hans Müslüman olmuş!" diyor. Neden? Edepten. Muhammed'e selam gönderdiği için. Terbiyeli, nezaketli... "Madem hacca gidiyorsun, peki, Muhammed'e benden selam götür." Allah onun kalbine bir nur veriyor, rüyada görüyor. Ne oluyorsa oluyor gidince soracak "Ne oldu da öyle oldu?" Bir zevk veriyor, bir şevk veriyor, bir aşk veriyor, bir nur veriyor, bir ışık veriyor... O zaman imana geliyor. Burada bizim arkadaş-

lardan Avustralyalı olup da müslüman olan var. "Nasıl Müslüman oldun?" diye sordum ben. Rüyasında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'i görmüş, müslüman olmuş. Efendimiz söylemiş. Var bir edepli sebebi; edepli davranışı, nazik bir davranışı var, Allah nasip ediyor. Edepsizi de dindar anne babadan doğsa da dinden kovuyor. Kâfir oluyor. Esrarkeş, afyonkeş, ayyaş, sarhoş, dinsiz oluyor. O duruma getiriyor. Edep... Terbiye... Mühim olan bu. Allah bizi kulluk edebini güzel yapanlardan eylesin. Edepsizliğe düşürmesin. İmandan sonra küfre ayağımızı kaydırmayın, yolunda dâim eylesin, kulluğuna muvaffak eylesin, ibadetine müdavim eylesin. Tevfikini refik eylesin. Ömrümüzü rızasına uygun geçirip huzuruna sevdiği kul olarak varmamızı nasip eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

30 Recep 1419 / 19.11.1998

Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

